

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 19209/197/2023

SENTINȚA PENALĂ NR. 729
Ședința publică din data de 23.05.2024
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: ROXANA SÎNTIMBREAN
GREFIER: CORINA GEANINA CIUREA

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov este reprezentat de procuror FLAVIA MINODORA BANCIU.

Pentru astăzi a fost amânată pronunțarea în cauza penală de față care s-a dezbătut în ședința publică din data de 25.04.2024, încheierea de ședință de la acel termen făcând parte integrantă din prezenta sentință, iar instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a stabilit pronunțarea pentru data de 23.05.2024.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

La pronunțarea hotărârii părțile nu au fost citate.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin **rechizitoriul nr. 6571/P/2021 din data de 08.06.2023 întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov**, înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 02.08.2023, sub nr. 19209/197/2023, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Secu Ion, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare, prev. de art. 206 alin. 1 C.pen.

Potrivit rechizitoriului, **în fapt**, s-a reținut, în esență, că în data de 26.06.2021, în jurul orelor 18:30-19:00, inculpatul Secu Ion, a amenințat-o cu moartea pe persoana vătămată Banciu Ion, folosindu-se și de o lopată pe care o ținea în mână, în timp ce se aflau în apropierea imobilului situat în

Pentru dovedirea situației de fapt reținute prin rechizitoriu au fost menționate următoarele **mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale**: Declarațiile persoanei vătămate Banciu Ion și înscrisuri atașate de către acesta (fl. 16-27, 28, 29 dosar de urmărire penală), Declarații de suspect/inculpat ale lui SECU ION (fl. 33, 37 dosar de urmărire penală), Proces-verbal de intervenție la eveniment (f. 11 dosar de urmărire penală), Declarația martorului Bonaparte Napoleon (f. 30 dosar de urmărire penală), Declarația martorului Marina Ion (f. 31 dosar de urmărire penală), Proces-verbal de vizionare a imaginilor video (f. 39 dosar de urmărire penală), Copii înscrisuri depuse de inculpat la dosar (fl. 67-70 dosar de urmărire penală), Suport optic (CD – atașat la dosar).

Prin **încheierea din camera de consiliu din data de 03.11.2023**, rămasă definitivă prin încheierea penală nr. 28 din data de 25.01.2024 a Tribunalului Brașov, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Brașov a constatat **legalitatea sesizării instanței, administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății.**

La primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, ulterior citirii actului de sesizare, instanța a adus la cunoștința inculpatului dispozițiile art. 374 alin. (4) C.pr.pen. rap. la

art. 396 alin. (10) C.pr.pen., privind judecata în procedură simplificată, precum și soluțiile posibile ca urmare a acestei proceduri.

Inculpatul a solicitat ca judecata să aibă loc conform **procedurii de drept comun**, iar nu potrivit procedurii simplificate a recunoașterii vinovăției.

Sub aspectul **probatoriului**, în faza de judecată, la termenul din data de 26.03.2024 s-a încuviințat inculpatului readministrarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, proba cu înscrisuri solicitată de către ambele părți, precum și proba constând în planșele fotografice depuse la acest termen de judecată de către inculpatul.

Totodată, la același termen de judecată, instanța a respins ca nefiind utilă soluționării cauzei proba constând în audierea martorilor Rusu Tudor și Secu Cristian și a prorogat proba constând în audierea martorului Ivan Vasile și proba constând în confruntarea martorilor Bonaparte Napoleon și Marina Ion.

La termenul de judecată din data de 10.04.2024 au fost audiați inculpatul și martorii Bonaparte Napoleon și Marina Ion, declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei (f. 57-62 d.i.).

La termenul de judecată din data de 25.04.2024, în temeiul art. 131 C. proc. pen., instanța a respins solicitarea inculpatului privind confruntarea martorilor Marina Ion și Napoleon Bonaparte, ca nefiind utilă soluționării cauzei. Totodată, instanța a respins proba testimonială privind audierea martorului Ivan Vasile ca nefiind utilă soluționării cauzei

Din oficiu, au fost atașate la dosar: copie a cazierului judiciar al inculpatului.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, în data de 26.06.2021, în jurul orelor 18:30-19:00, inculpatul SECU ION a amenințat-o cu moartea pe persoana vătămată Banciu Ion, folosindu-se de o lopată, în timp ce se aflau în apropierea imobilului situat în

Astfel, în data de 26.06.2021, în jurul orelor 19:27, Poliția Stațiunii Predeal a fost sesizată prin SNUAU 112 de către numitul Banciu Ion cu privire la faptul că Secu Ion l-a amenințat cu o lopată, în timp ce se afla în fața imobilului situat în

. La fața locului s-au deplasat organele de poliție din cadrul Poliției Stațiunii Predeal, constatând faptul că inculpatul Secu Ion se află în curtea imobilului ținând o lopată în mână. Organele de poliție i-au solicitat acestuia de mai multe ori să lase lopata jos din mână, numitul Secu Ion conformându-se în cele din urmă. Cu privire la această faptă persoana vătămată a formulat plângere penală, la care a atașat mai multe înscrisuri privind situația imobilului situat în , care a și generat starea generală conflictuală între inculpatul Secu Ion și persoana vătămată. Astfel, din declarația persoanei vătămate și din înscrisurile depuse, Banciu Ion deține demisolul imobilului situat la adresa din

, iar numitul Secu Ion este proprietarul parterului și al etajului imobilului mai sus menționat. Cele două persoane se află în proces civil aflat pe rolul Judecătoriei Brașov de mai mulți ani de zile.

Din declarația persoanei vătămate reiese că în data de 26.06.2021, în jurul orei 18:30, s-a deplasat împreună cu martorii Bonaparte Napoleon și Marina Ion la imobil, pentru a verifica instalația de apă și canalizare, însă la scurt timp inculpatul Secu Ion a ieșit și a început să adreseze injurii și amenințări. Acesta a venit înspre persoana vătămată ținând în mână o lopată și spunându-i persoanei vătămate că nu are ce căuta pe proprietatea sa și că îi dă cu lopata în cap și îl omoară dacă îl mai prinde pe acolo. Ca atare, persoana vătămată a apelat numărul de urgență 112 și a solicitat intervenția organelor de poliție, care la scurt timp au ajuns la fața locului și i-au solicitat inculpatului Secu Ion să lase lopata din mână, lucru pe care inculpatul l-a făcut.

În procesul verbal de vizionare a înregistrării conform dispozitivului Body Cam seria 244504, sunt consemnate aceleași aspecte, privind sosirea organelor de poliție la fața locului, unde se aflau inculpatul și persoana vătămată, iar inculpatul Secu Ion ținea în mână o lopată, pe care, la solicitarea organelor de poliție, a pus-o deoparte. La fața locului au mai fost identificați

numiții Bonaparte Napoleon și Marina Ion, persoane care au venit împreună cu persoana vătămată Banciu Ion pentru a face o constatare cu privire la reparațiile necesare imobilului deținut de persoana vătămată.

Conform declarației martorului Bonaparte Napoleon (f. 30 dosar de urmărire penală), acesta a confirmat cele declarate de către persoana vătămată, menționând că a auzit când Secu Ion i-a spus numitului Banciu Ion „îți dau cu lopata în cap dacă nu plecați”. Totodată, Bonaparte Napoleon a declarat faptul că, în momentul în care a ieșit din imobil, l-a văzut pe Secu Ion că ține lopata ridicată spre Banciu Ion. Bonaparte Napoleon a declarat faptul că inculpatul Secu Ion i-a creat numitului Banciu Ion o stare de temere, deși acesta din urmă este o persoană calmă și nu își exteriorizează sentimentele.

Din declarația martorului Marina Ion (f. 31 dosar de urmărire penală) reiese că, l-a văzut pe Secu Ion că avea o lopată în mână pe care o ținea ridicată deasupra capului, însă nu a auzit dacă persoana vătămată a fost amenințată cu lopata întrucât a ieșit din imobil mult prea târziu. Marina Ion a declarat faptul că Banciu Ion evită să meargă singur la imobilul său întrucât nu dorește să fie singur la o eventuală interacțiune cu inculpatul Secu Ion.

Persoana vătămată Banciu Ion (f.28-29 dosar de urmărire penală) a declarat faptul că are o stare de temere permanentă în ceea ce îl privește pe numitul Secu Ion, fiindu-i teamă să meargă singur la imobilul pe care îl deține. Din acest motiv, dar și pentru că îi este teamă de viitoare altercații cu Secu Ion, persoana vătămată apelează la diverse persoane pentru a-l însoți la imobilul situat la adresa din

Fiind audiat în calitate de suspect (f. 37 dosar de urmărire penală), SECU ION a declarat că în data de 26.06.2021, în timp ce se afla în curtea imobilului situat în

, a luat o lopată de curățat zăpada pentru a împiedica distrugerea porții de către Banciu Ion, spunându-i acestuia să plece, deoarece nu are dreptul să distrugă poarta și nu are dreptul să folosească acea intrare în imobil. De asemenea, Secu Ion a declarat că nu a folosit expresia ”îți dau cu lopata în cap” și nu își mai amintește dacă la momentul sosirii organelor de poliție la fața locului, mai avea lopata în mână. Întrebat fiind cu privire la modalitatea în care a ținut lopata, Secu Ion a declarat că a ridicat lopata la nivelul încuietorii porții, aceasta fiind folosită numai pentru a-l împiedica pe Banciu Ion să distrugă încuietoarea porții de acces în curtea imobilului. Aspectele declarate de suspect sunt contrazise de celelalte mijloace de probă administrate în cauză și nu se coroborează cu ansamblul probatoriu administrat în cauză.

Fiind audiat în calitate de inculpat (f. 33 dosar de urmărire penală), Secu Ion a declarat că în data de 26.06.2021, în jurul orelor 18:30-19:00, în timp ce se afla la parterul imobilului situat în , a auzit zgomote provocate prin lovirea cu ciocanul, ce proveneau din zona racordului comun al imobilului la canalizarea orașului, motiv pentru care a ieșit speriat în curtea aferentă parterului și etajului imobilului ce aparține societății Turism Predeal S.R.L. În acel moment, Secu Ion susține că l-a văzut pe Banciu Ion, că se afla în exteriorul curții și trăgea cu ambele mâini de poarta de intrare în curte, după ce distrusese încuietoarea și încerca să o scoată din balamale. Secu Ion a declarat că din acest motiv, având intenția de a-l determina să ia mâinile de pe poartă și neavând intenția să-l lovească și să-i producă o stare de temere, a pus mâna pe o lopată cu care curăța zăpada, pe care a îndreptat-o către mâinile lui Banciu Ion, determinându-l să ia mâinile de pe poartă, însă fără să folosească expresia ”îți dau cu lopata în cap”. Inculpatul a declarat că în planșa fotografică anexată raportului de expertiză judiciară dispusă de Tribunalul Brașov în dosarul nr. 18787/197/2018 se observă că racordul la canalizarea orașului a fost distrus prin înfundare, inculpatul depunând copie a acestei planșe la dosar, din care nu se observă cele indicate de inculpat, dar care, oricum, raportat la obiectul prezentei cauze, nu prezintă relevanță în ceea ce privește comiterea infracțiunii de amenințare. Inculpatul a mai depus în probațiune și copie a Deciziei civile nr. 502/2005 a Curții de Apel Brașov, din care reiese că dreptul de suprafață asupra terenului aferent imobilului aparține S.C. Turism Predeal, iar persoana vătămată Banciu Ion deține doar

nuda proprietate asupra terenului, aspecte care, de asemenea, nu sunt relevante raportat la obiectul cauzei, care vizează comiterea infracțiunii de amenințare.

Pentru a reține această situație de fapt, instanța a avut în vedere probele administrate pe parcursul urmăririi penale și pe parcursul cercetării judecătorești, care, coroborate, atestă situația de fapt expusă mai sus, așa cum se va detalia în cele ce urmează.

Astfel, din declarațiile persoanei vătămate Banciu Ion din cursul urmăririi penale (f. 28-29 dosar de urmărire penală), instanța reține că în data de 26.06.2021, în jurul orei 18:30, s-a deplasat împreună cu martorii Bonaparte Napoleon și Marina Ion la imobil, pentru a verifica instalația de apă și canalizare, însă la scurt timp inculpatul Secu Ion a ieșit și a început să adreseze injurii și amenințări. Acesta a venit înspre persoana vătămată ținând în mână o lopată și spunându-i persoanei vătămate că nu are ce căuta pe proprietatea sa și că îi dă cu lopata în cap și îl omoară dacă îl mai prinde pe acolo. Ca atare, persoana vătămată a apelat numărul de urgență 112 și a solicitat intervenția organelor de poliție, care la scurt timp au ajuns la fața locului și i-au solicitat inculpatului Secu Ion să lase lopata din mână, lucru pe care inculpatul l-a făcut.

Cu ocazia audierii sale în cursul cercetării judecătorești, la termenul de judecată din data de 25.04.2024 (f. 84-85 d.i.), persoana vătămată Banciu Ion a reiterat, în esență, aspectele declarate în cursul urmăririi penale, cu mici inadvertențe care nu afectează însă credibilitatea și sinceritatea persoanei vătămate, față de perioada îndelungată de timp scursă de la momentul incidentului și până la momentul audierii sale în fața instanței, dar și față de împrejurarea că aspectele în legătură cu care există nepotriviri între declarațiile persoanei vătămate nu sunt unele esențiale legate de împrejurările faptice în care au avut loc actele de amenințare, ci chestiuni de detaliu. Astfel, cu ocazia audierii sale la termenul de judecată din 25.04.2024, persoana vătămată a reiterat că a fost amenințată de inculpat. Inculpatul Secu Ion ținea o lopată deasupra capului și l-a amenințat că îi dă cu ea în cap. De asemenea, persoana vătămată a precizat că a simțit o stare de teamă accentuată în acel moment, dar că starea de temere este demult instalată. A mai precizat că astfel de oameni sunt imprevizibili.

În continuare, instanța reține că veridicitatea aspectelor relatate de către persoana vătămată Banciu Ion cu ocazia audierilor sale pe parcursul procesului, cu privire la faptul că inculpatul avea lopata în mână, deasupra capului, este susținută și de declarațiile martorilor Marina Ion și Bonaparte Napoleon. De asemenea, această situație de fapt este confirmată de înregistrarea audio-video a faptei surprinsă de dispozitivul de tip body cam seria 244504 și este recunoscută inclusiv de inculpat. Astfel, în declarația din cursul urmăririi penale (f. 33 verso dosar de urmărire penală), acesta a menționat „având intenția de a-l determina să ia mâinile de pe poartă, neavând intenția să-l lovesc și să-i produc o stare de temere, am pus mâna pe lopata cu care curățam zăpada, pe care am îndreptat-o către mâinile lui Banciu Ion, **determinându-l să ia mâinile de pe poartă**”. Aceste aspecte sunt reluate și în declarația din cursul cercetării judecătorești „pentru a-l determina să ia mâinile de pe poartă și a-l împiedica să violeze dreptul exclusiv de folosință asupra căii de acces, am pus mâna pe o lopată de curățat zăpada, pe care am ridicat-o și am îndreptat-o în direcția mâinilor acestuia”.

Astfel, cu ocazia audierii sale în cursul urmăririi penale (f. 31 dosar de urmărire penală), martorul Marina Ion a arătat că l-a văzut pe Secu Ion că avea o lopată în mână pe care o ținea ridicată deasupra capului, însă nu a auzit dacă persoana vătămată a fost amenințată cu lopata întrucât a ieșit din imobil mult prea târziu. Marina Ion a declarat faptul că Banciu Ion evită să meargă singur la imobilul său întrucât nu dorește să fie singur la o eventuală interacțiune cu inculpatul Secu Ion.

Fiind audiată în cursul cercetării judecătorești, martorul Marina Ion (f. 61-62 d.i.) a relatat, în esență, aceleași aspecte ca cele declarate în cursul urmăririi penale, cu mici nepotriviri care nu afectează însă credibilitatea și sinceritatea martorului, având în vedere intervalul de timp scurs de la data faptelor și până la momentul audierii sale în fața instanței, interval de timp care a condus în mod inevitabil la alterarea capacității martorului de a-și aminti o serie de detalii pe

care le-a furnizat organelor de urmărire penală, față de împrejurarea că declarațiile din cursul urmăririi penale au fost luate la un moment foarte apropiat de momentul producerii incidentului. Martorul a precizat că persoana vătămată Banciu Ion părea speriat când discuta cu poliția.

În plus, instanța reține că declarația martorului este sinceră, iar chiar dacă martorul Marina Ion ar fi avut calitatea de mandatar pentru persoana vătămată Banciu Ion, acest fapt nu semnifică că martorul este în serviciul său ori faptul că credibilitatea sa îi este afectată. Mai mult decât atât, o decizie a instanțelor civile nu poate statua cu autoritate de lucru judecat cu privire la subiectivitatea unui martor.

În continuare, instanța reține că în privința amenințării cu moartea și martorul Bonaparte Napoleon a perceput în mod direct amenințările adresate persoanei vătămate de către inculpat. Astfel, cu ocazia audierii sale în cursul urmăririi penale (f. 30 dosar de urmărire penală) martorul Bonaparte Napoleon a declarat, în esență, aceleași aspecte ca cele relatate de persoana vătămată Banciu Ion și de martorul Marina Ion, evidențiind că inculpatul i-a adresat injurii persoanei vătămate și amenințări cu moartea persoanei vătămate, respectiv „îți dau cu lopata în cap dacă nu plecați”. Totodată, martorul Bonaparte Napoleon a declarat faptul că, în momentul în care a ieșit din imobil, l-a văzut pe Secu Ion că ține lopata ridicată spre Banciu Ion, precum și faptul că i-a creat numitului Banciu Ion o stare de temere, deși acesta din urmă este o persoană calmă și nu își exteriorizează sentimentele.

Cât privește declarația martorului Napoleon Bonaparte de la termenul de judecată din data de 10.04.2024 (f. 39 d.i.), aceasta nu va fi avută în vedere, în integralitatea sa, la stabilirea situației de fapt, având în vedere neconcordanțele majore dintre declarația martorului din cursul urmăririi penale și cea de la termenul de judecată din 10.04.2024. Martorul nu a oferit o explicație rezonabilă și plauzibilă care să justifice necorelarea unor aspecte esențiale declarate pe parcursul procesului penal. În concret, în cursul cercetării judecătorești martorul a arătat că nu a auzit momentul când inculpatul l-a amenințat cu moartea pe persoana vătămată. A menționat că la poliție doar a semnat ceva, nu a dat nicio declarație. Cu toate acestea, se reține că nu a existat absolut nicio obiecție a martorului cu privire la modalitatea de consemnare a declarației în cursul urmăririi penale ori eventuale erori de redactare, iar martorul a semnat respectiva declarație, certificând veridicitatea celor consemnate. Mai mult decât atât, la termenul de judecată din data de 10.04.2024, martorul a arătat că își menține declarația dată în cursul urmăririi penale și a arătat că nu își amintește cu exactitate ce s-a întâmplat având în vedere trecerea unui interval îndelungat de timp. Totodată, fiindu-i arătată declarația din cursul urmăririi penale, și-a recunoscut semnătura.

Prin urmare, instanța nu va reține aspectele învederate de către martorul Napoleon Bonaparte, în cursul cercetării judecătorești, referitor la faptul că nu a auzit ca inculpatul să îi adreseze amenințări cu moartea persoanei vătămate. Cu toate acestea, martorul a arătat în continuare că l-a văzut pe inculpat ținând lopata deasupra capului și îndreptată către persoana vătămată. În acest sens, instanța va avea în vedere aceste susțineri ale martorului, deoarece se coroborează cu întreg probatoriul administrat în cauză, iar aceste aspecte au fost susținute și în cursul urmăririi penale.

Cât privește apărările inculpatului, acestea nu sunt probate. Astfel, actele de amenințare a persoanei vătămate de către inculpat, rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, din declarațiile persoanei vătămate și ale martorilor Marina Ion și Napoleon Bonaparte de pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum și înregistrarea audio-video a faptei. Prin urmare, instanța apreciază că declarația inculpatului de la termenul de judecată din data de 10.04.2024 are un caracter pur subiectiv și servește exclusiv satisfacerii propriului interes referitor la încercarea de a nu răspunde penal, nefiind astfel aptă pentru a fi luată în considerare la stabilirea stării de fapt. În plus, în ceea ce privește acțiunea de ridicare a lopeții deasupra capului, această acțiune este recunoscută inclusiv de inculpat.

În drept, fapta inculpatului SECU ION care, în data de 26.06.2021, în jurul orelor 18:30-

19:00, a amenințat-o cu moartea pe persoana vătămată Banciu Ion, folosindu-se și de o lopată pe care o ținea în mână, în timp ce se aflau în apropierea imobilului situat în
, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de *amenințare* prev. de art. 206 alin 1 C.pen.

Analizând *latura obiectivă* a infracțiunii de amenințare, instanța reține că *elementul material* constă în acțiunea de intimidare a unei persoane, directă sau indirectă, explicită sau implicită, prin amenințarea realizată prin orice mijloace că, în viitorul apropiat, va fi săvârșită o infracțiune (indiferent de natura sau gravitatea acesteia) sau o faptă prin care se poate produce un prejudiciu material determinat sau determinabil, împotriva sa, a soțului său, a unei rude apropiate ori a altei persoane.

În cauză, elementul material este reprezentat de acțiunea inculpatului Secu Ion de amenințare cu moartea a persoanei vătămate Banciu Ion, folosindu-se și de o lopată pe care o ținea în mână. Există trei condiții atașate elementului material al infracțiunii. O primă condiție este ca amenințarea să se refere la comiterea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare. Cea de-a doua condiție este ca infracțiunea sau fapta păgubitoare cu care se amenință să se îndrepte fie direct împotriva persoanei vătămate, fie împotriva altei persoane. Cea de-a treia și ultima condiție se referă la necesitatea de a exista o amenințare serioasă. Aceasta trebuie să aibă un potențial intimidant, altfel spus, să fie de așa natură încât să poată produce o stare de temere. Toate aceste condiții sunt îndeplinite în cauză, dat fiind că amenințarea inculpatului Secu Ion cu moartea, folosindu-se și de o lopată pe care o ținea în mână, s-a îndreptat în mod direct împotriva persoanei vătămate Banciu Ion, iar o astfel de amenințare prezintă un potențial intimidant, de natură să producă o stare de temere oricărei persoane.

Cât privește *urmarea imediată*, se reține că infracțiunea de amenințare este una de pericol abstract, și nu concret, concluzie dedusă din formularea utilizată de legiuitor în definirea acestei infracțiuni, respectiv „dacă este de natură să îi producă o stare de temere”. Prin urmare, acțiunea de amenințare trebuie să fie susceptibilă de a genera o astfel de stare, nefiind necesară producerea, în concret, a acesteia, astfel că nu se poate dispune achitarea inculpatului pe considerentul că acțiunea sa nu ar fi produs, în concret, persoanei vătămate Banciu Ion, o stare de temere. În cauză, amenințarea inculpatului Secu Ion a fost de natură să producă o stare de pericol la adresa libertății psihice a persoanei vătămate, iar dincolo de existența caracterului abstract al pericolului, instanța apreciază că pericolul a fost și unul concret, având în vedere declarațiile persoanei vătămate Banciu Ion și ale martorului Marina Ion din cursul urmăririi penale și din cursul cercetării judecătorești, din care rezultă că atât persoana vătămată, s-a speriat de modul în care a reacționat inculpatul la adresa persoanei vătămate în data de 26.06.2021. Mai mult, se observă și atitudinea ulterioară a persoanei vătămate, care, și-a retras mâinile de pe poartă.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultă din materialitatea faptei, dat fiind că infracțiunea cercetată este o infracțiune de pericol abstract.

Cât privește *latura subiectivă* a infracțiunii, se reține că inculpatul a săvârșit infracțiunea cu vinovăție sub forma intenției directe, conform art. 16 alin. (3) lit. a) C.pen., inculpatul prevăzând rezultatul faptei sale și urmărind producerea lui prin săvârșirea infracțiunii. Caracterul intenționat al vinovăției se deduce din faptul că inculpatul a prevăzut că, prin amenințarea persoanei vătămate cu moartea, folosindu-se și de o lopată pe care o ținea în mână, îi va genera acesteia o stare de temere, urmare imediată pe care a și urmărit-o, astfel cum rezultă din ansamblul materialului probator administrat în cauză (inclusiv în declarația sa, inculpatul a susținut că pentru a-l determina să ia mâinile de pe poartă...”).

În ceea ce privește **solicitarea inculpatului Secu Ion, și anume aceea de a se reține incidența cauzei justificative prev. la art. 19 C.pen.**, respectiv săvârșirea faptelor în condițiile legitimei apărări, instanța reține că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în cele ce urmează.

Cu titlu preliminar, se reține faptul că sarcina probei revine organelor de urmărire penală care formulează acuzația, iar orice dubiu în stabilirea situației de fapt profită acuzatului. Ca excepție, însă, sarcina probei aparține inculpatului care invocă o cauză justificativă (cum ar fi, spre exemplu, legitima apărare), iar într-o asemenea ipoteză inculpatul trebuie să dovedească în mod credibil apărarea formulată prin raportare la același standard de probă care incumbă și parchetului, respectiv cel al suficienței probei.

Mai departe, se reține că potrivit art. 19 C.pen.: ”(1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârșită în legitimă apărare. (2) Este în legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, care pune în pericol persoana sa, a altuia, drepturile acestora sau un interes general, dacă apărarea este proporțională cu gravitatea atacului.”.

Față de aceste dispoziții legale, se constată că legitima apărare este cauza justificativă care înlătură caracterul penal al faptei, constând în apărarea realizată prin săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, pentru a împiedica un atac material, direct, imediat și injust, care pune în pericol persoana celui care se apără, a altuia, drepturile acestora sau un interes general, dacă apărarea este proporțională cu gravitatea atacului.

Pentru a se putea reține săvârșirea faptei în condițiile legitimei apărări, este necesară întrunirea unor condiții referitoare la atac, pe de o parte (respectiv, să existe un atac material; atacul să fie direct; atacul să fie imediat; atacul să fie injust; atacul să fie îndreptat împotriva celui care se apără, împotriva altei persoane, a drepturilor acestora ori a unui interes general), iar pe de altă parte, referitoare la apărare (și anume: apărarea trebuie să constituie o faptă prevăzută de legea penală; apărarea să fie necesară pentru respingerea atacului; apărarea trebuie să fie îndreptată împotriva agresorului; apărarea să fie precedată de atac; apărarea să fie proporțională cu atacul).

În concret, instanța constată că, în cauză, nu a existat un atac material și imediat din partea persoanei vătămate, cu precizarea că atacul material se exercită numai prin violență fizică sau prin mijloace care pun în pericol fizic valoarea socială protejată, neconstituind atac material cel exercitat prin sprijinirea pe o poartă. Or, în cauză, din probatoriul administrat, nu rezultă că persoana vătămată ar fi exercitat acte de violență fizică asupra inculpatului ori asupra drepturilor acestuia, cu atât mai mult cu cât părțile sunt în litigiu civil cu privire la acel imobil, iar eventuala atingere/sprijinire de poartă nu este în măsură să conducă la reținerea legitimei apărări, având în vedere că atingerea unei porți nu reprezintă un atac material, așa cum s-a arătat anterior.

În plus, din probatoriul administrat în cauză nu a fost dovedită legitima apărare de către inculpat, deși avea sarcina probei. Astfel cum rezultă din declarațiile martorilor, persoana vătămată, însoțită de aceștia s-a deplasat la imobil pentru a reface instalația de apă și canalizare și pentru a vedea imobilul. Tocmai din cauza stării de temere în care s-a aflat persoana vătămată, s-a hotărât să nu se deplaseze singur la respectivul imobil, ori chiar și în ipoteza în care s-ar fi sprijinit pe o poartă, această acțiune nu poate fi interpretată ca reprezentând un atac în accepțiunea legitimei apărări, neexistând nicio probă din care să rezulte că încerca distrugerea porții.

Conform art. 26 alin. (1) C. pen., Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită de persoana aflată în stare de legitimă apărare, care a depășit, din cauza tulburării sau temerii, limitele unei apărări proporționale cu gravitatea atacului.

Raportat la dispozițiile legale anterior indicate, instanța reține neîntemeiată susținerea mandatarului inculpatului de achitare a acestuia în baza art. 16 alin. (1) lit. d C. proc. pen., deoarece în cauză nu sunt îndeplinite condițiile legitimei apărări, respectiv nu este vorba de un atac material și imediat. Prin urmare, nu poate interveni nici excesul neimputabil de legitimă apărare, deoarece și în acest trebuie îndeplinite condițiile legitimei apărări, cu excepția proporționalității. Nu este dovedită nici starea de tulburare a inculpatului.

În fine, raportat la situația de fapt reținută și la mijloacele de probă administrate în cauză, instanța reține că solicitarea de la termenul de judecată din data de 25.04.2024, precum și prin concluziile scrise depuse în data de 20.05.2024, de achitare a inculpatului Secu Ion sub aspectul săvârșirii faptei de amenințare în dauna persoanei vătămate Banciu Ion, în temeiul **art. 16 alin. 1 lit.a, b ori c C.pr.pen.**, este neîntemeiată. Astfel, comiterea de către inculpat a infracțiunii de amenințare prev. de art. 206 alin. 1 C.pen. în dauna persoanei vătămate Banciu Ion rezultă din analiza concordantă a mijloacelor de probă administrate în cauză, așa cum s-a detaliat cu ocazia reținerii situației de fapt de către instanță, iar fapta există, este prevăzută de legea penală și a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, astfel cum rezultă din analiza materialului probator.

Constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 396 alin. (1) și alin. (2) C.pr.pen., întrucât, dincolo de orice îndoială rezonabilă, rezultă că fapta cercetată există, a fost săvârșită de inculpat și constituie infracțiune, instanța urmează să dispună condamnarea acestuia pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare prev. de art. 206 alin. 1 C.pen.

La **individualizarea pedepselor** ce vor fi aplicate inculpatului, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 C.pen., respectiv gravitatea infracțiunilor săvârșite și pericolozitatea infractorului, care se evaluează în funcție de împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor, precum și de mijloacele folosite, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunilor, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, motivul săvârșirii infracțiunilor și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunilor și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Modalitatea de săvârșire a infracțiunii de amenințare (prin amenințarea persoanei vătămate cu moartea, folosindu-se și de o lopată pe care o ținea în mână, pe fondul unei relații tensionate între părți ce datează de mai mulți ani), precum și urmarea produsă (lezarea integrității psihice a victimei), sunt aspecte ce conturează o gravitate medie a infracțiunii săvârșite. Săvârșind infracțiunea în timpul zilei, de față mai fiind o persoană, pe fondul unei intenții repentine, inculpatul a relevat o agresivitate care se răsfrânge asupra pericolozității sale. Conflictul anterior dintre persoana vătămată și inculpat nu diminuează amploarea faptei săvârșite și nu o justifică nici pe departe. Reacția inculpatului a fost disproporționată și total de neacceptat.

Cu privire la starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită, se constată că infracțiunea de amenințare, fiind una de pericol abstract, transformă o eventuală amenințare într-o veritabilă atingere adusă integrității psihice a persoanei vătămate.

Din modul de săvârșire a faptelor imputate inculpatului nu reies elemente care să circumstanțieze natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, având în vedere că urmarea imediată este cea indicată în normele de incriminare. Mai mult decât atât, deși inculpat recunoaște acțiunea de amenințare prin ridicarea lopeții, acesta nu o conștientizează și nu își asumă consecințele faptei sale.

În ceea ce privește motivul și scopul săvârșirii infracțiunilor, se constată că inculpatul a urmărit, prin încălcarea normelor penale, aplicarea unei corecții persoanei vătămate care, în opinia sa, ar fi încercat distrugerea porții și violarea proprietății sale. Presupusa nesocotire a acestor norme de către persoana vătămată nu atenuază gravitatea faptei inculpatului, iar această eventuală atitudine a persoanei vătămate, în niciun caz, nu-l legitima pe inculpat să recurgă la reacția extrem de violentă psihic. O atitudine civilizată din partea inculpatului în cazul în care ar fi existat o acțiune de distrugere din partea persoanei vătămate, ar fi fost aceea de a solicita sprijin din partea organelor de poliție, iar nu de a amenința persoana vătămată cu moartea.

Trebuie observat că fapta a fost săvârșită în timpul zilei, inculpatul acceptând posibilitatea de a fi observat și de alte persoane, aspecte care întăresc concluzia unui dezinteres al acestuia privind respectarea normelor de drept și indicând dispreț față de valorile sociale pe care le-a încălcat.

Prin modalitatea de săvârșire a infracțiunii și prin urmările care s-au produs de pe urma acțiunii întreprinse de inculpat, se consolidează pe deplin gravitatea faptei comise de acesta, faptă care trebuie să fie sancționată în mod corespunzător, pentru descurajarea atât a inculpatului de la săvârșirea unor asemenea infracțiuni, cât și a publicului larg.

Nu se poate omite, la individualizarea judiciară a pedepsei, împrejurarea că fapta a fost comisă în data de 26.06.2021, rezonanța sa socială fiind ușor estompată în prezent, iar gradul de pericol social fiind diminuat ca urmare a trecerii unei perioade semnificative de timp.

Referitor la circumstanțele personale ale inculpatului, se constată că acesta nu are antecedente penale. Prin încheierea nr. 1023 din data de 19.11.2019 a Judecătoriei Brașov, a fost confirmată renunțarea la urmăriri penală pentru săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de amenințare. Se mai constată că inculpatul este în vârstă de 68 de ani, căsătorit, are studii superioare, și este administrator la S.C. TURISM PREDEAL S.R.L.

În privința conduitei inculpatului după săvârșirea infracțiunilor și în cursul procesului penal, se constată că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, a negat comiterea faptei, însă o astfel de atitudine a inculpatului nu poate fi considerată un element hotărâtor în stabilirea pedepselor ce urmează a-i fi aplicate, deoarece chiar legea îi permite ca, sub protecția prezumției de nevinovăție, să urmărească întărirea acesteia, chiar dacă, în concret, cele invocate sunt contrazise de mijloacele de probă administrate.

În ceea ce privește **pedeapsa care urmează a-i fi aplicată inculpatului**, potrivit art. 206 alin. 1 C.pen. infracțiunea de amenințare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.

Potrivit art. 74 alin. (2) C.pen. la alegerea uneia dintre pedepsele alternative prevăzute de lege, vor fi avute în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 alin. (1) C.pen..

Prin prisma criteriilor analizate anterior, instanța apreciază că **aplicarea unei pedepse cu amenda** este suficientă pentru reeducarea inculpatului **Secu Ion**, pedeapsă al cărei quantum va reflecta împrejurările reale în care a fost comisă fapta și circumstanțele personale ale inculpatului.

Conform art. 61 alin. (2) C.pen., **quantumul amenzii** se stabilește prin sistemul zilelor-amendă, suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 30 lei și 500 lei, înmulțindu-se cu numărul zilelor-amendă. Conform art. 61 alin. (4) lit. b) C.pen., pentru infracțiunea comisă de inculpat, limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între **120 și 240 zile-amendă**.

Față de prevederile art. 61 alin. (3) teza I C.pen., la stabilirea numărului zilelor-amendă trebuie avute în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 C.pen., care au fost amintite anterior. După cum s-a evidențiat anterior, prin raportare la împrejurările reale și circumstanțele personale ale inculpatului, faptele săvârșite de acesta au o anumită gravitate. Pentru aceste motive, instanța urmează să stabilească în sarcina inculpatului un număr de câte **200 zile-amendă** pentru infracțiunea reținută în sarcina sa.

De asemenea, potrivit art. 61 alin. (3) teza a II-a C.pen., quantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se stabilește ținând seama de situația materială a condamnatului și de obligațiile legale ale condamnatului față de persoanele aflate în întreținerea sa.

În concret, se constată că inculpatul realizează venituri din activități lucrative, fiind administrator la Turism Predeal SRL. Având în vedere aceste împrejurări, instanța apreciază că este suficientă stabilirea sumei de **30 lei**, corespunzătoare unei zile-amendă.

Față de considerentele expuse anterior privitoare la gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea inculpatului, precum și la situația materială a acestuia, în baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) C.pr.pen. raportat la art. 206 alin. 1 C.pen., instanța va condamna pe inculpatul Secu Ion la **pedeapsa amenzii în quantum de 6.000 lei**, corespunzătoare a 200 zile-amendă și unui

cuantum al unei zile-amendă de 30 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de **amenințare** (faptă din data de 26.06.2021, persoană vătămată Banciu Ion). Acest cuantum este suficient, în opinia instanței, pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducare și de exemplaritate ale pedepsei.

În ceea ce privește aplicarea **pedepsei complementare și a pedepsei accesorii**, instanța apreciază că, față de modul de comitere a faptei de amenințare și în raport cu persoana inculpatului, nu se impune aplicarea pedepselor accesorii sau complementare.

În baza art. 63 alin. (1) C.pen., instanța va atrage atenția inculpatului că, în caz de neexecutare cu rea-credință, în tot sau în parte, a pedepsei amenzii, numărul zilelor-amendă neexecutate se va înlocui cu un număr corespunzător de zile cu închisoarea.

Cu privire la **latura civilă**, se constată că persoana vătămată Banciu Ion s-a constituit parte civilă împotriva inculpatului Secu Ion cu suma de 15.000 lei cu titlu de daune morale (f. 19-20 d.i.).

Se reține că potrivit art. 19 alin. (1) C.pr.pen., acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.

Dispozițiile art. 1349 C.civ. și cele ale art. 1357 – 1371 C.civ. reglementează răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie. De asemenea, dispozițiile art. 1381 – 1395 C.civ. prevăd regulile aplicabile în ceea ce privește repararea prejudiciului în cazul răspunderii delictuale.

Potrivit art. 1349 C.civ., „(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. (2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral”. Totodată, art. 1357 C.civ. statuează următoarele: „(1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. (2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă”. Din analiza celor două texte legale reiese că incidența răspunderii civile delictuale într-un caz concret presupune întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: săvârșirea unei fapte ilicite; producerea unui prejudiciu; existența unei legături de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; vinovăția autorului faptei ilicite.

În concret, în sarcina inculpatului Secu Ion sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii civile delictuale, acesta fiind ținut la reparație în favoarea părții civile Banciu Ion .

Cât privește *fapta ilicită*, aceasta a fost definită în doctrină ca fiind acțiunea sau inacțiunea contrară legii care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane. În cauză, fapta ilicită a inculpatului constă în infracțiunea de amenințare reținută prin prezenta sentință.

Referitor la *prejudiciu*, acesta a fost definit ca reprezentând rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială sau morală, consecințe ale încălcării sau vătămării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane. Pentru ca prejudiciul să fie susceptibil de reparare, trebuie ca acesta să fie cert și să nu fi fost reparat încă, iar caracterul cert al prejudiciului presupune că acesta este sigur, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare. În concret, prejudiciul constă în suferințele de ordin moral cauzate părții civile Banciu Ion, al căror cuantum va fi analizat ulterior.

Cu privire la existența unei *legături de cauzalitate* între fapta ilicită și prejudiciu, instanța consideră și această condiție îndeplinită, prejudiciul reieșind în mod direct din fapta inculpatului, lanțul causal nefiind întrerupt.

Ultima condiție a răspunderii civile delictuale este reprezentată de *vinovăția* făptuitorului. Vinovăția a fost definită ca fiind atitudinea psihică a autorului faptei ilicite și prejudiciabile față de fapta respectivă și față de urmările acestei fapte. În materie delictuală, legiuitorul a instituit răspunderea autorului pentru cea mai ușoară culpă, după cum rezultă din dispozițiile art. 1357

alin. (2) C.civ.. În cauză, vinovăția inculpatului Secu Ion a fost stabilită anterior sub forma intenției directe.

Referitor la **daunele morale** solicitate de către partea civilă Banciu Ion, instanța reține că acestea reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele de ordin moral ale acesteia.

Se reține și aplicabilitatea dispozițiilor art. 252 C.civ. care prevăd că orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, integritatea fizică și psihică, demnitatea, iar la art. 253 alin. (4) C.civ. se arată că persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.

În ceea ce privește cuantumul daunelor morale solicitate, se reține că acestea nu sunt supuse unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lor în concret este lăsată la libera apreciere a instanței.

Opinia Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la modul și aprecierea daunelor morale este în sensul că „la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se au în vedere criteriile: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și nu îmbogățirea fără just temei”. Toate aceste criterii trebuie să conducă la stabilirea unei sume care să reprezinte o justă și reală despăgubire a părții civile, cu efect de satisfacție și să nu reprezinte o sancțiune excesivă pentru autorul faptei prejudiciabile.

Astfel, în ce privește cuantumul daunelor morale, nici sistemul legislativ românesc și nici normele comunitare nu prevăd un mod concret de evaluare a acestora, iar principiul reparării integrale a unui astfel de prejudiciu nu poate avea decât un caracter estimativ, fapt explicabil în raport de natura neeconomică a respectivelor daune, imposibil de a fi echivalate bănesc. Ceea ce trebuie în concret evaluat nu este prejudiciul ca atare, ci doar despăgubirea, ce vine să compenseze acest prejudiciu și să aducă acea satisfacție de ordin moral celui prejudiciat.

În speța de față, raportat la criteriile de stabilire a cuantumului daunelor, astfel cum se conturează ele din jurisprudența Î.C.C.J. și a celorlalte instanțe, inclusiv a celor din raza Curții de Apel Brașov, se constată că daunele morale solicitate de partea civilă sunt nejustificat de mari, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei.

Pentru stabilirea cuantumului daunelor morale, instanța are în vedere, în primul rând, impactul negativ al faptei inculpatului asupra părții civile, impact prezumat de instanță din circumstanțele concrete ale săvârșirii faptei, expuse pe larg cu ocazia reținerii situației de fapt. De asemenea, se mai reține că persoana vătămată a arătat, cu ocazia audierii sale la termenul de judecată din data de 25.04.2024, că i-a fost foarte teamă la momentul incidentului. A mai menționat persoana vătămată că starea de temere ce i-a fost indusă a persistat, fiindu-i frică să se deplaseze la imobilul pe care îl deține (f. 29 dosar de urmărire penală).

Impactul negativ al faptei de amenințare comise asupra persoanei vătămate reiese și din declarațiile martorului Marina Ion, care a relatat că a văzut faptul că persoana vătămată este speriată, iar acesta se afla la locul faptei tocmai din prisma stării de teamă creată de inculpat persoanei vătămate.

Prin urmare, față de cele anterior expuse, sunt evidente consecințele dăunătoare ale faptei de amenințare comise de inculpat asupra părții civile.

Însă, în privința întinderii prejudiciului moral, instanța apreciază că suma de 1.000 lei este una justificată, reprezentând o compensare echitabilă de natură a acoperi prejudiciul moral suferit de partea civilă.

Față de toate considerentele expuse, în baza art. 19 C.pr.pen., art. 20 C.pr.pen., art. 25 alin. 1 C.pr.pen., art. 397 alin. 1 C.pr.pen., cu aplicarea art. 1349 C.civ. și art. 1357 C.civ., instanța va **admite în parte acțiunea civilă** exercitată de partea civilă **Banciu Ion** și, în consecință, va obliga inculpatul Secu Ion la plata către partea civilă a sumei de **1.000 lei** cu titlu de daune morale, urmând a respinge în rest, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă.

Instanța nu va avea în vedere chitanța depusă de avocatul ales al părții civile de la termenul de judecată din data de 25.04.2024, deoarece nu a existat o solicitare din partea acesteia cu privire la obligarea inculpatului la plata cheltuielilor de judecată.

În final, în baza art. 398 C.pr.pen. raportat la art. 274 alin. 1 teza I C.pr.pen., va fi obligat inculpatul Secu Ion la plata sumei de **700 lei**, cu titlu de **cheltuieli judiciare către stat** (din care suma de 537,75 lei reprezintă cheltuieli judiciare aferente fazei de urmărire penală).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) C.pr.pen. raportat la art. 206 alin. 1 C.pen., condamnă pe inculpatul **Secu Ion** (

*cetățean român, căsătorit, studii superioare, ocupație administrator la S.C. TURISM PREDEAL S.R.L, fără antecedente penale) la **pedeapsa amenzii în cuantum de 6.000 lei**, corespunzătoare a 200 zile-amendă și unui cuantum al unei zile-amendă de 30 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de **amenințare** (faptă din data de 26.06.2021, persoană vătămată Banciu Ion).*

În baza art. 63 alin. (1) C.pen., atrage atenția inculpatului că, în caz de neexecutare cu rea-credință, în tot sau în parte, a pedepsei amenzii, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile cu închisoarea.

În baza art. 19 C.pr.pen., art. 20 C.pr.pen., art. 25 alin. 1 C.pr.pen., art. 397 alin. 1 C.pr.pen., cu aplicarea art. 1349 C.civ. și art. 1357 C.civ., **admite în parte acțiunea civilă** exercitată de partea civilă **Banciu Ion**

și, în consecință, obligă inculpatul Secu Ion la plata către partea civilă a sumei de **1.000 lei** cu titlu de daune morale, respingând în rest, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă.

În baza art. 398 C.pr.pen. raportat la art. 274 alin. 1 teza I C.pr.pen., obligă inculpatul Secu Ion la plata sumei de **700 lei**, cu titlu de **cheltuieli judiciare către stat** (din care suma de 537,75 lei reprezintă cheltuieli judiciare aferente fazei de urmărire penală).

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, în data de 23.05.2024.

PREȘEDINTE
Roxana Sîntimbrea

GREFIER
Corina Geanina Ciurea

Red./Tehnored. R.S.
2 ex.semne/23.05.2024